

raadet at omgjøre de paagjældende Beslutninger, forsaavidt Saadant er muligt". Altsaa alle Fattigregnskaber fra alle Kjøbstæder i Danmark, fra Rødbby, Sørfjøbing, Nysted, Maribo, hvor smaa de end ere, kunne ikke nøies med at blive sendte til Nyfjøbing for at gennemsees, de skulle sendes til Hovedstaden for at gennemsees paany. Det er altsaa ikke det endelige Gjennemsyn, der er steet ved Byraadet; den Decision, der er falden, skal undersøges nærmere, og den kan blive underkjennt. Det er den samme Magt, der er deelt imellem 2 Autoriteter, en lavere og en høierestaende; men hvor Grændsen er imellem disse to, er ikke bestemt. Jeg kan ikke finde, at dette er hensigtsmæssigt; jeg maatte hellere ønske, at der fremdeles ligesom hidtil vedbliver at være en Provindsøversørighed, til hvilken alle de til Provindsen, eller, hvad jeg her forstaaer ved Provindsen, Amtet hørende Kjøbstæder skulle indsende deres Fattigregnskaber til endelig Afgjørelse. Naar man ikke kan bruge det Gamle og just heller ikke er istand til at faae Alt af Nytt, saa søger man ud blandt det gamle Materiale, om der er Noget, der kan bruges. Af de to Medlemmer, som hidtil have udgjort Directionen for Kjøbstædernes Fattigvæsen, er det geistlige Medlem mindre brugbart, fordi han med Hensyn til alle de Kjøbstæder, der ikke netop ligge i det Amt, hvori han boer, hører til et fremmed Amt. Men behold derimod Amtmanden; Amtmanden har hjemme i Amtet; han har med alle Amtets Anliggender at gjøre; men lad ham ikke staae alene; giv ham en anden Medhjælper med særligt Hensyn til Fattigregnskaberne Gjennemsyn og Afgjørelse. Det kunde, mener jeg, maaskee findes rimeligt og antageligt, at samtlige Amtets Kjøbstæders Communalbestyrelser bleve enige om at vælge en Amtsrevisor, der skulde gennemsee alle Amtets Kjøbstæders Fattigregnskaber. Man kan være vis paa, at en saadan Mand, der skulde have at gjøre med alle Kjøbstæders Fattigregnskaber, ikke just vilde forfalde til Censtidighed eller Partisthed og begunstige Enkelte,

thi det vilde snart blive opdaget af de Andre, saa han blev nødsaget til at danne sig en vis fast, bestemt og uroffelig Regel, som han maatte følge i sin Revision. Og, naar da de af ham saaledes reviderede Regnskaber fra samtlige Amtets Kjøbstæder skulde indsendes til Decision, saa mener jeg, at Kjøbstæderne ligesledes maatte kunne blive enige om at vælge en Mand, som de kunde stille ved Siden af Amtmanden, og som i Forening med ham som en Amtsdirection for Kjøbstædernes Fattigvæsen kunde give Regnskaberne den endelige Afgjørelse. Det ligger nær ved det Gamle, og jeg troer, at det i alt Fald er ligesaa godt som det Nye, der er foreslaaet. Det vilde dog være underligt, om Ministeriet vilde blande sig altfor meget i saadanne lidt smaalige Communeanliggender som dem, der vedkomme Fattigvæsenet; og hvilken Magt fik egentlig Ministeren? De Herrer ville see, at hans Magt efter Lovforslaget er temmelig indskrænket og usikker. Han kan paalægge Byraadet at omgjøre de tagne Beslutninger, forsaavidt Saadant er muligt. Ja, frygter saa Communalbestyrelsen for, at, naar Regnskabet om en halvandet Aar skal ind til Ministeriet, der da skal blive gjort Indsigelse mod Det eller Andet, saa siger den naturligtvis: Lad os slynke os at blive færdige med denne Foranstaltning, en Gjærning; der er gjort, forsvare sig selv, og saa kan der som oftest ikke gjøres Noget der- ved. Jeg troer, at med Hensyn til Afgjørelsen af saadanne Anliggender som dem, der henhøre under Kjøbstædernes Fattigvæsen, behøver man ikke at gaae høiere op end til den Øvrighed, der staaer nærmest til at afgjøre alle Amtet vedkommende Anliggender. Der gives jo endnu intet Amtsraad, der indbefatter baade Kjøbstad og Land, men indtil en saadan Autoritet maatte kunne istandbringes, skulde jeg troe, at der kunde være Anledning til midlertidig at foretage en saadan Forandring som den af mig foreslaaede. — I samme Paragraph siges det ogsaa om Fattigcommissionerne, at de ophæves. Dermed kan jeg, navnlig paa de geistlige Med-